

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Epiphaniij loca quæda[m] restituu[n]tur, C. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

pro, Sis vnà iudex, pone, Esto iudex. Mox, Iustus eras. G. γνώσιμος, notus. Linea seq. plaga prædicatis. G. ἀγὸς τῆς πάλης, per luctam. Non longo interuallo, eos tui videndi desiderium tenet. G. ὅτι ποθέσιν ἰδεῖν σου καὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν πόρον τῆς ἀγλημάτων .i. cupiunt videre tum certamen tuum, tum certaminum laborem. Non longè pōst, Aduersus eum qui pro se dicit, &c. G. εἰ (sic enim legendum, non εἰς) τὸν ἄνδρα αὐτὸν λέγοντα τὰ καὶ τὰ δίκαια εἰ δέχεται, τὸς καὶ τὸ δίκαιον ὡς τὸ δίκαιον λέγοντας ὡς τὸ δίκαιον δέχεται; i. si eum qui pro ipso aduersus iustum virum loquitur, non excipiet, an eos qui aduersus iustum præter fas & æquum loquuntur, excipiet?

Epiphaniij loca quædam restituntur.

CAP. III.

ET si mihi ex tot erratis, quibus vndique scater Epiphanius, paucissima duntaxat emendare conanti, verendum esse video, ne quis nasutulus Horatianum istud mihi occinat,

Quid te exempta iuuat spinis è pluribus vna?

non tamen propterea ab instituto desistam: illudque potius ei rursus ex eodem Horatio regeram, -- vello vnum, vello etiam vnum,

Dum cadat elusus ratione ruentis acerui.

Quocirca strictim hoc capite ea notabo, quæ lib. 2. tom. 2. mendum mihi ole-re videntur. Pag. 264. vers. 9. lego ἀγγέλων ποιήσεως, non autem ἀνέμων. Pag. 266. vers. 42. εὐεβροντήη. Pag. 267. vers. 16. ἐξωλέεσται. vers. seq. lego, καὶ ἐκπλήξαι αὐτὸ πῶς ἀσωεσίαν .i. quæ ipsius stoliditatem admiratione affecisset .i. pulchritudine sua perstrinxisset. Cornarius, quæ ipsius stultitiam admiraretur, sed malè. Alioqui enim dicendum fuerat, ἐκπεπληγμένον. Vers. vlt. videat Lector, num pro σκέπτεται μὴ πρὸς τὸ γυμνασιὸν ἀνακρίψαι, aptius fuerit legere, σκίπτεται ἰδίῳ .i. πρῶτον αὐτῷ, fingit. Pag. 268. vers. 23. deleo, μήπω. vers. 27. pro ἡμῶν τε, vniço vocabulo lego ἡμῶν τε, .i. διήμαρτε. vers. 43. πρῶτον λέξας τῇ ἀληθείᾳ lego, non πρῶτον λέξας. Pag. 269. 45. legendum existimo, ἐξ ἀρχῆς, pro ἐξ αὐτῆς. Pag. 281. vers. 6. λύκος βαρὺς. vers. 10. legendum fortasse καταβαλέσθαι, non καταλαβέσθαι. vers. 20. lego διαίρειν τίμα, 30. ἀρχιζύχα. 49. ἀκρως. Pag. 272. 5. ἐνοίας. 6. γνώων. 16. ἀγὸς τὸ πεπερα-σθαι. 35. ζητεῖν. 36. ἀμολόγηται. 43. ἐμπερίγραπτον. Pag. 273. 6. ὑπεξάρειν. Atque hoc loco labitur Interpres, dum hæc verba αὐτῷ κακίαν πρὸς ἴσον ἀπι-κατέστησεν, sic vertit, malitiam ipsi ex æquo attribuit. Sic enim hæc verba transferti debent, malitiam ipsi ex æquo opposuit .i. parem vim in contra-rium habere asseruit. Vers. 26. ἡμέρα. 40. ἀγὸς πύλας, distinctè legendum est. Pag. 278. 26. βληθήσεται. Pag. 279. 43. αὐτῶ. 49. pro γρήσεων legendum potius censuerim ἐκρίστων, vt paulo antè. Pag. 281. vers. 3. κατὰ φύσιν lego. 7. χίρσις. Pag. 283. 3. ἵνα μὴ μικρῶν. 15. πρὸς ὄν. 26. μηχανάται. 30. ἀπέδη. 38. χλεύης. Ibid. ἀδωαμίαι. 42. delendum δὲ in his verbis, ὁ ἔπειρα δὲ εὐρών. Pag. 284. 3. βαθύτατον. 10. ὃ ἀκολύτως. 32. οὐ δὲ ὡς ὄντα διηγῆ. Pag. 286. II. τί τὸ ἐπαῖξεν. Pag. 287. vers. 2. δαπανήσας. Quæ autem sequuntur vsque ad hæc verba, εἶπα πάλιν, delenda existimo, vt quæ prorsus nil ad rem faciant. Pag. 290. 18. διηλέξαμεν. 28. οὐκ ἔστιν ὑμῶν. 291. 36. ἐαυτῷ ἀντιμάχεται. Pag. 292. 36. πεθολωμῆς. Pag. 293. lego, καὶ εἰ κρύπτει. 15. εὐρήσομεν. 27. Legendum puto, εἰ ὁ ἀρχὸν τῶ κόσμου, ac delenda hæc verba seq. versu. εἰάν δε ἐγὼ ὑψώ-σω, πάντας ἐλεύσω πρὸς ἐμαυτῶν. 37. lego, εἰ ὁ δὲ. Pag. 294. vers. I. ἴδιον σωμα-

Hij

46. ὀρεγόμενος. Pag. 295. vers. 5. πάλισιν. 6. ἀκολούθῳ. Pag. 296. vers. 20. πειρημένος. 22. ἀπακλίνεσθαι. 27. ἐνέγκας. Pag. 279. 19. ἐφίππας. 26. πρὸς βεβαίωσιν. vers. vlt. ἐπέχεται. Pag. 298. 11. οἶδα τὸς ἡμετέρους. 35. ἰδὲν θάνατον. Pag. 300. 25. κακὸς ὁ θεὸς νόμου. 47. αἰ τὸς. Pag. 302. 22. μολυβῆ. Pag. 303. 21. τετρακομίδιος. Pag. 304. 5. ἀμέλει. 23. σιωπῶν. 43. δι' αὐτὸν. Pag. 305. 5. ἔαυσετο ἕξαγαγεῖν αὐτὸν ἐκ μέσων πονηρίας. Et sic in Latina interpretatione legendum est, Festinauit educere eum de medio iniquitatis. 8. αὐτῶ. 15. ἀνῆκεν. 17. θηλαζόντων. Pag. 307. 40. Ἀλέξανδρος. 43. μαριώδη. Pag. 308. 19. αὐτοῖς. αὐτοῖς enim τῷ βασιλεῖ est, relaturum se ad Imperatorem. 22. αὐτῶ. 25. ἐκοιμήθησαν. 34. videntur hæc verba delenda, τὴν ἑποφθεῖον ἐν ταῦθα διηγήσομαι. 39. ἀπᾶραι. 42. δυοῦσαι. 43. ὡς τῶν τῶν. 45. καὶ τὸν θάνατον. 50. Ἀλέξανδρος. Pag. 309. 14. ἢ πρὸς αὐτὸν. i. κατὰ. 37. lego, εἶτα ἀπεχώρησεν. i. discessit, non ἐπεχώρησεν. Itaque corrigenda hoc loco Latina interpretatio, quæ habet, periculum faciunt. Vers. 41. Lubentius legerim ὡς χαράσσοντες. Versu sequente, non placet quòd hæc verba, πρὸς αὐτὸν τὰς αὐτῶν ἐχρήσατο ἡγερέοις ἀφ' μετανοίας συστάσειν, ita vertit Cornarius, Sed & ad ipsum conscriptis confirmationibus vsi sunt propter pœnitentiam, Sic itaque mallet, Sed & ipsi Athanasio sese, velut ad meliorem mentem redeuntes, commendarunt. Hæref. 69. pag. 314. 19. ἐπελέσθην. Pag. 315. 8. πρὸς κληθέντες malim. i. πρὸς εὐσεβῆς, quam πρὸς κληθέντες. vers. 22. pro Εὐσεβῆς, repono Εὐδοξίῳ. Ab hoc enim, non ab illo, Valens baptizatus est. Vers. seq. delendum punctum post ἀκολού. Pag. 320. 8. ὁ εὐσεβῆς. 23. ἐπεισετέγκαιτες. 25. ἐκτινάμι. 39. σιωδασμὸς. Pag. 323. 28. συναλοφῆ. Pag. 324. 31. ἀγετένι. Pag. 326. 42. ἀκλίτω. Pag. 328. 37. ἐνοίας, vt paulò post. eodem vers. ἀφ' ἐχρήσεως. vers. 46. Fortè ὡς ἐκλήθητε legendum, vt aliquantò inferius. Pag. 329. 30. μὲν ὄντι, distinctim legendum. Pag. 331. 18. post αὐτῶν, addendum puto ἔδει, vel ἔχρη. Vers. seq. lego, ὡς χαλεποῖς. & ibid. πάτη. Pag. 332. 7. τὸ πρὸς. vers. 23. Fortasse pro κλιζοῖται, reponendum κνίζονται. Et hanc lectionem sequi videtur interpres, dum vertit, stimulantur. Pag. 335. 1. ἀδελφῶν. vers. 11. πρὸς φασίζονται. Ibid. pro ὑποκριτικῶς λέγει, legendum puto, ὑποκριτικῶς, vel ὑποκλιτικῶς. i. demissè. Vers. 49. ἵνα πάλιν εἰς ἡμῶν. At pag. 340. vers. 6. in his verbis, εἰσία οὐ ἔστιν ἐχ' εἰς εἰσία, &c. εἰς εἰσία, meo quidem iudicio excessum non rectè vertit Cornarius. Etenim εἰς εἰσίας vocabulo id omne intelligit Epiphanius, quod in Dei essentia consideratur, vt quòd iustus sit, quòd bonus, quòd omnipotens. Hæc enim non ipsam Dei essentiam indicant, vt τὸ ὄν, sed circa essentiam considerantur. Itaque εἰς εἰσία γὰρ hæc vocat, ὡς εἰς τὴν αἰτῶν εἰσία θεοφύμινα. Pag. 343. vers. 4. ἔλλειψιν. & ibid. pro καὶ λέξιν, videat Lector num potius κατὰ πληξίν legendum sit.

Theodoretus locis quibusdam emendatur.

CAP. IIII.

THEODORETI de diuina prouidentia Sermones cùm non ita pridem percurrerem, paucissima omnino loca reperi, quæ mihi emendationis indigere viderentur. Quæ tamen ipsa, ne properanti fortassè Lectori scrupulum aliquem iniiciant, hoc Capite indicabo. Lib. 4. non longè ab initio lego, πῶς ἀποῖται ταῦτα καὶ ἀκακείως φυλάττει, non ἀκακρυμῶς, vt editi libri habent. Lib. 5. in his verbis, ἀρχὴν ὀρθῶς καὶ δικαίως οἰκοδομεῖν, vnica litera mutata οἰκοδομεῖν lego. At verò lib. 7. in his verbis, ὁ δὲ διμαγωγὸς καὶ τῶν ἀργόντων,